

Bygningsreglementet skal fokusere på at fremme energieffektive, holdbare og bæredygtige bygninger

Bygningsreglementet stiller i dag ret forskellige krav til energieffektiviteten af nye bygninger under hensyn valg af opvarmningsform og anvendelse af solceller. Dette bør ændres snarest.

Af Søren Dyck-Madsen, seniorkonsulent i Danmark Grønne Tænk tank, CONCITO

Når der opføres nye bygninger, er valget af opvarmningsmuligheder i realiteten begrænset til to muligheder.

Enten kan bygningen forsynes med fjernvarme i områder, hvor varmetætheden er stor. Eller bygningen kan forsynes med varme fra individuelle varmepumper, hvor varmetætheden er lille.

Frem til bygningsreglement 2018 var energikravene fastlagt, så varmforsyning af nye bygninger med fjernvarme eller med en individuel varmepumpe med en årvirkningsgrad på omkring 3,0, var ligestillet. Dvs. at energikravene til selve bygningen var ens, uanset om det var mest hensigtsmæssigt at forsyne bygningen med varme fra fjernvarme eller ved brug af en individuel varmepumpe med en årvirkningsgrad på 3,0. Valget af varmforsyning ved opførelse af bygningen skete derfor under hensyn til bygningens geografiske placering og mulighed for fjernvarme eller ej.

Dette blev ændret med bygningsreglement i 2018, hvor de såkaldte primærenergifaktorer blev ændret, så en bygning, som på opførelsestidspunktet blev forsynet med fjernvarme, herefter skulle opfylde betydeligt strengere energikrav end en bygning med en god varmepumpe.

I praksis betyder det, at der i øjeblikket opereres med to forskellige energikrav til nye bygninger afhængigt af, hvilken forsyningsform, der vælges.

Det betyder, at et nyt parcelhus, som forsynes med en god varmepumpe og som opfylder alle krav til f.eks. varmetabet gennem klimaskærmen, automatisk kan blive defineret som lavenergibygning. Mens det helt samme parcelhus er nødt til at have ekstra isolering i tag og facader, samt have en højere tæthed og eventuelt et lille solcelleanlæg på taget for bare at opfylde standardkravene til energieffektivitet.

Og det betyder, at hvis en bygning rives ned midt i et fjernvarmeområde, så vil den nye bygning formentlig få en individuel varmepumpe for at undgå de mange ekstratiltag, som skulle foretages, hvis bygningen igen skulle tilsluttes den fjernvarme, som allerede er på grunden.

Det er ikke holdbart at have et bygningsreglement, som på denne måde stiller forskellige krav til nye bygningers energieffektivitet alt efter den aktuelle varmforsyningsituation.

Samtidig er det politisk besluttet at gøre det lettere at anvende f.eks. spildvarme og overskudsvarme m.v. i fjernvarmen. Men denne anvendelse kræver jo, at der er bygninger, som er tilsluttet fjernvarmen og derfor kan udnytte overskudsvarmen. Det flugter ikke med, at bygningsreglementet samtidigt opstiller store barrierer for, at nye bygninger forsynes med fjernvarme.

Dertil kommer, at vedvarende energi produceret på bygningen længe har været favoriseret beregningsmæssigt over for vedvarende energi produceret enten i el-systemet eller i fjernvarmen. Dette er faktisk i modstrid med intentionerne i Bygningsdirektivet. Det må derfor forudses, at Bygningsreglementet tilrettes, så det opfylder kravet om den ikke-diskriminerende regulering mellem vedvarende energi opført på matriklen eller i energisystemerne, som kræves i Bygningsdirektivet. Det betyder, at det i mindre grad bliver Bygningsreglementets bestemmelser og i højere grad er økonomien og forholdene i energisystemet, som bestemmer, hvor den vedvarende energiproduktion placeres.

Begge nuværende problematiske forhold lægger et pres på, at bygningsreglementet bliver justeret fremadrettet. Der er ikke nogen hindringer for at ligestille de to opvarmningsformer i forhold til det gældende Bygningsdirektiv, snarere tvært imod.

Hovedpointer fra nyt fremsynsnotat

- Det forventes, at de såkaldte primærenergifaktorer ændres til vægtningsfaktorer og fastsættes, så fjernvarme og varmepumper med årseffektivitet på 3,0 igen ligestilles, så der stilles samme energikrav til bygningen uafhængigt af opvarmningsform.
- Det forventes, at vedvarende energi produceret på bygningen eller matriklen ligestilles med vedvarende energi produceret uden for matriklen og tilført bygningen gennem el- eller fjernvarmenettet.
- Det forventes, at kravene til nye bygningers energieffektivitet reguleres på en fremadrettet forudsigtelig måde med brug af vægtningsfaktorer, så både bygherrer, typehusproducenter, rådgivere, kommuner og fjernvarmeforsyning samt elselskaber får en langsigtet sikkerhed for, hvilke krav, man kan forvente gældende, når nye områder udlægges til bebyggelse.

Bygningsreglementet må derfor bringes til igen at fokusere på en ensartet energieffektiv og holdbar bygning med langsigtet forudsigtelighed, stort set uafhængigt af hvilken af de to varmeformer, der anvendes. Heldigvis er det ikke så vanskeligt.

Hermed sikres det også, at planlægning og investering af varmeforsyning til nye byområder gøres enklere og kan ske under hensyn til optimering af økonomi og det samlede energisystem.